

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ: УДОСКОНАЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК

Бондар Анастасія Сергіївна,

здобувач вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент

Миколаївський національний аграрний університет

Державне управління - це система органів, структур, процедур і інструментів, які забезпечують функціонування та управління державою. Його основна мета полягає в забезпеченні ефективного функціонування державних органів, прийнятті рішень, реалізації політик та забезпеченні виконання законів.

Державне управління включає в себе такі аспекти, як розробка політик, планування та прийняття рішень, реалізація програм та проектів, нагляд і контроль за виконанням законів і регуляцій, а також управління державними ресурсами, фінансами та персоналом.

Органи державного управління можуть бути різного рівня – від центральних державних установ до місцевого самоврядування. Вони займаються розробкою політик, виконанням законів, забезпеченням публічних послуг, сприянням розвитку економіки, забезпеченням безпеки і порядку, соціальної справедливості та інших важливих функцій держави.

Удосконалення: Важливість постійного удосконалення державного управління для забезпечення його ефективності та відповідності потребам суспільства.

Розробка та впровадження реформ, спрямованих на поліпшення структур, процедур та механізмів державного управління.

Розвиток: Забезпечення сталого розвитку державного управління, враховуючи змінювані потреби та виклики суспільства. Впровадження інноваційних підходів та сучасних технологій для покращення якості та ефективності державного управління.

Громадськість: Залучення громадськості до процесу прийняття рішень та формування політик шляхом створення механізмів консультацій та громадського слухання. Підвищення прозорості та відкритості роботи державних органів для активної участі громадськості в контролі та моніторингу державного управління.

Прийняття рішень: Розвиток механізмів прийняття рішень, забезпечення об'єктивності, розуміння та врахування різноманітних інтересів та потреб різних сегментів суспільства. Використання наукових досліджень, аналітики та експертного знання для підтримки прийняття обґрунтованих та ефективних рішень.

Відповідальність: Зміцнення системи відповідальності для державних службовців та політиків з метою забезпечення високих стандартів професійної поведінки та етики. Встановлення механізмів контролю та обліку діяльності державних службовців і політиків для забезпечення прозорості та відповідності закону.

Державні службовці: Розвиток системи професійного навчання та розвитку для державних службовців з метою покращення їхніх навичок та компетенцій. Залучення кваліфікованих та мотивованих фахівців до державної служби та створення сприятливих умов для повернення талантів.

Управління державними ресурсами:

Ефективне та економне використання державних ресурсів, включаючи бюджетні кошти, землю, природні ресурси та інфраструктуру. Розвиток механізмів контролю та аудиту, що забезпечують прозорість та запобігають корупції в управлінні державними ресурсами.

Зміни: Прогресивні зміни в державному управлінні, які відповідають на змінюючіся потреби та виклики суспільства. Запровадження інноваційних підходів, нових технологій та модернізація процесів з метою покращення ефективності та результативності управління.

Ефективність: Впровадження стратегій та методів, спрямованих на підвищення ефективності державного управління та досягнення поставлених цілей.

Державна серфа: Розробка і впровадження політик та стратегій, спрямованих на розвиток та зміцнення державної сфери. Забезпечення доступності якісних державних послуг для громадян та підприємств шляхом оптимізації процесів та використання сучасних технологій.

Реформи: Проведення структурних та інституційних реформ у державному управлінні з метою покращення його ефективності та результативності. Впровадження інноваційних моделей управління, перегляд процедур та механізмів для прискорення реформування державного сектору.

Стратегії: Розробка довгострокових стратегій державного управління з метою визначення цілей, пріоритетів та шляхів досягнення реформ. Впровадження стратегічного планування та моніторингу результатів для забезпечення постійного прогресу та адаптації до змін.

Інституційні механізми: Створення ефективних інституційних механізмів управління, які гарантують стабільність, координацію та співпрацюють між органами державного управління. Запровадження системи взаємодії та обміну інформацією між державними органами, що сприяє координації та забезпеченню єдиної стратегії.

Список використаних джерел

1. Гриценко А. А. Інституційна архітектоніка і механізми економічного розвитку / А. Гриценко // Економічна теорія. – 2005. – № 1. – С. 94–116.

2. Коваленко А. А. Розвиток виконавчої влади в Україні на сучасному етапі: теорія і практика. – К., 2002. – 512 с.

3. Липовська Н. А. Управління інституціональним розвитком державної митної служби України: дис. ... доктора наук з держ. упр.: 25.00.03 / Н. А. Липовська. – К., 2007. – 548 с.

4.Кихлер Э. Принятие решений в организациях / Э. Кихлер, А. Шорти // Психология труда и организационная психология ; [пер. с нем.]. – Харьков : Гуманитарный центр, 2004. – Т. 4. – 160 с.

5.Бакуменко В. Д. Прийняття рішень в державному управлінні : навч. посіб. : у 2 ч. / В. Д. Бакуменко. – Ч. 2 : Науково-прикладні аспекти. – К. : ВПЦ АМУ, 2010. – 292 с.

Науковий керівник- Христенко О.А., доцент кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет